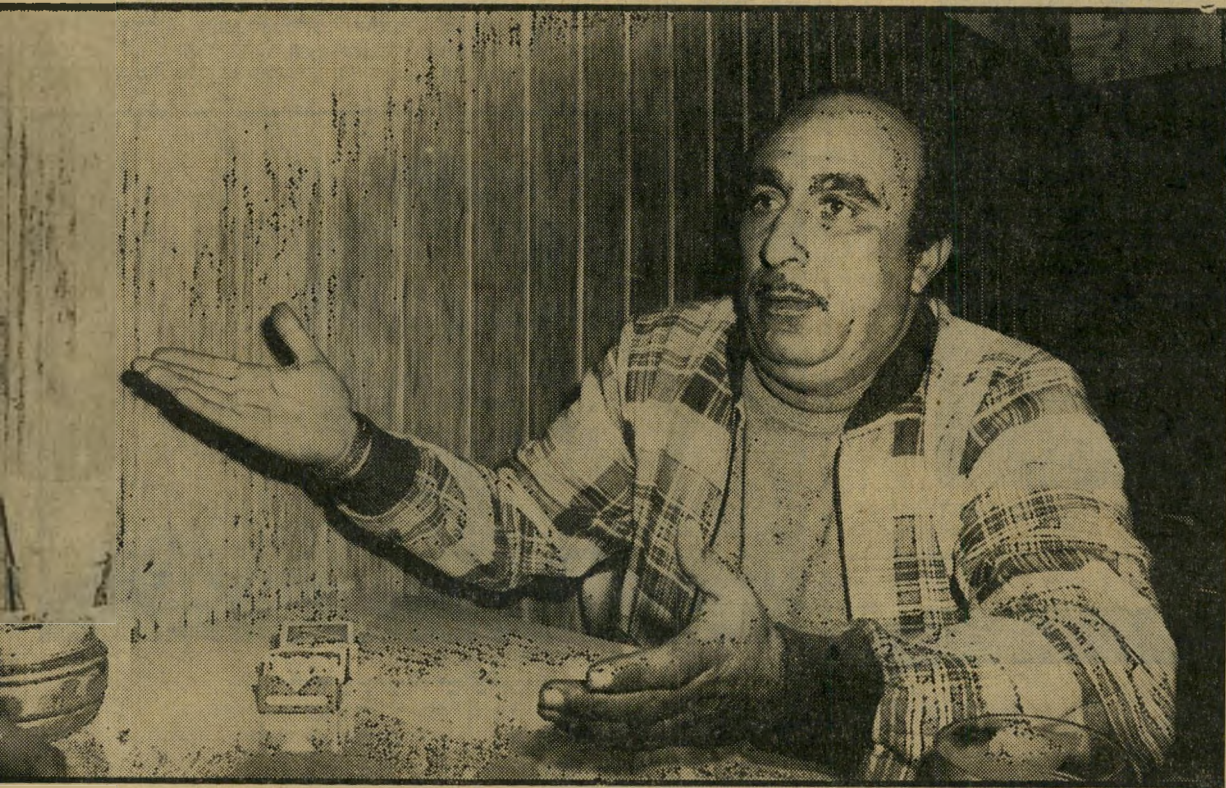

האשה הוכתה מכות-רצח והתלוונה במישטרה - המישטרה סגרה את התיק מחוסר הוכחות מספיקות

נהרג ממונית

האשה שהגיעה לתחנת המישטרה ב- חיספה לפני חצי שנה, היתה מגואלת בדם. על ראשה וידיה היו תחבושות ותחת עיניה השמאלית פנס כחול. "סיילתי ברחוב עם החבר שלי", סיפרה לחוקר המזעזע. "פתאום הופיע האיש שהיה בעלי היכה אותי מכות-רצח עם הג'ק של המכונית". תלונתה של האשה, חלימה אל-סלאם בת ה-50, עקרת-בית ערבית מחיפה, גר- שמה במחלק התלונות. אחרי כמה ימים קיבלה חלימה תשובה מהמישטרה, כי לכי- אורה תלונתה אינה מהווה עבירה והמיש- טרה החליטה לסגור את התיק.

המינהג

מחייב

שני נתיים קורם-דכן החליטה להתחתן בפעם השנייה. בעלה הראשון, שמת לפני 12 שנה, השאיר אותה מטופלת בבת ובבן מאומץ. האלמנה עגולת-פנים נאל- צה להתמודד במשך השנים עם מצוקה קשה וצער גידול בנים. כשנישאה בתה ועזבה את הבית, נשארה חלימה בדיירת- החדר הקטנה עם בנה המאומץ, שהגיע כבר לגיל ההתבגרות. הנער הירבה להשי- תולל בבית, סרב לשמוע בקול אימו חסרת- האונים ואף היכה אותה. "לא רציתי לי- התחתן פעם שנייה", סיפרה חלימה כש- דמעות נוצצות בעיניה השחורות. "העובד הסוציאלי שטיפל בבני ייעץ לי להתחתן, כדי שיהיה גבר בבית, שיסרנס אותי ויגן עלי".

מישפחתו של הבעל המנוח הזכירה לי- חלימה את המינהג הערבי המחייב אשה במעמדה, כי תתחתן רק עם בן-המשפחה ולא עם זר. כמועמד בלעדי הוצע לה נהג- מונית בן 40, משרפרעם, בשם יוסוף קורי- טאם, שהיה כבר נשוי ואב לתישעה ילדים.

כל הזמן, וכי כלל לא היכה את אשתו (השנייה). "היא נתקלה בעמוד", סיפרו העדים לחוקר, ויוסוף לא נעצר על-ידי המישטרה. המישטרה טענה כי אין עדים שיוכלו להעיד וסגרה את התיק.

הבעל יוסוף קורטאם, נהג מונית גברתו משרפרעם, חילק את זמנו בין שתי נשותיו. משהוזמן לתחנת חמיש- טרה מיהר להביא עימו שני עדים שטענו, כי היו איתו במשך

באחד הימים, לדיברי חלימה, בשבת בבוקר, כשטיילו השניים ברחוב והביטו בחלונות-הראווה, הגיחה לפתע מכוניתו של יוסוף מאחרי הפינה והוא יצא ממנה בפנים מאיימים והתחיל לצעוק עליה ו- לקלל אותה. השניים התחילו להימלט, אך יוסוף יצא מהמכונית, תפס את חלימה והיכה אותה בג'ק שהוציא ממכוניתו.

לביתו שיכור, ומשלא תותר לו להכנס, הקים צעקות ולבסוף נכנע ובילה את הלילה על המדרגות. חלימה התלוננה ב- מישטרה על הטרדות בן-זוגה וקיבלה צו מניעה, שאסר על יוסוף להכנס לביתה. באותו הזמן, כיוון שראתה עצמה חופשית מעול הנישואין, התחילה לצאת עם ידיד חדש והשניים אף עמדו להנשא.

"הם אמרו לי: 'או שתתחתני איתו או שלא תתחתני בכלל'". סיפרה חלימה. לי- דבריה, נערך טכס-הנישואין בביתה על- ידי שייך משכם, שכלל לא שמעה עליו, לפני-כן.

"מאוחר יותר בקשתי מיוסוף להראות לי את הכתובה, אבל הוא כל הזמן דחה אותי והמציא תירוצים. לא היתה לי שום הוכחה שאני באמת נשואה".

מכות

רצח

את כי אחת מנשותיו לא הסרידה כלל העובדה, כי הוא נשוי גם לי- שנייה. בהתחלה נהג יוסוף לחלק את זמנו ביניהן שווה בשווה. בהיותו נהג בקו שפרעס-חיפה ביקר יום אחד אצל זאת ו- ביום השני אצל האחרת. אחרי חודשים אחדים כימעט פסק לבקר את חלימה. "הוא עשה אותי כמו בית-מלון", טענה, "בא אלי פעם או פעמיים בשבוע, מתי שהיה לו נוח או כשרצה לשכב איתי. כשהיה רוצה לאכול היה מביא איתו אוכל. לי נתן כסף אולי שלוש פעמים במשך השנתיים שבהן היינו נשואים. את הילד שלחתי ללמוד בפנימיה. למעשה, הרגשתי שוב כאשה לא נשואה. אחר-כך חדל לבוא, היו חודשים שלמים שלא ראיתי אותו, ופית- אום היה בא. כאילו לבקר. לא ראיתי בו יותר את בעלי". אצל הערבים נהוג כי אם הגבר אינו מבקר את אשתו כמה חודשים הם נחשבים לא נשואים.

חלימה חדלה לפתוח לפני בעלה - לא בעלה את הדלת. שכן ברכה חסון, עקרת-בית בת 34 ממוצא עיראקי, היתה עדה למיקרים רבים שבהם חזר יוסוף

שלמול, ברכה חסון, סיפרה כי ראתה את האשה המוכה אחרי שחזרה מבית-החולים, והודעוה ממראה עיניה. "הייתי שומעת אותם רבים", סיפרה, "לפעמים הוא היה חוזר הביתה מתנדנד כמו שיכור, וישן בחוץ על המדרגות".

השכנה

בן האה עפ"י נחילה, הדומה במראהו לסרפיק, הי- מוכר מן המסך הקטן, נחלץ לעזרת דודתו.